

[Fogh Rasmussen]

Endelig har vi for det femte fra starten af lagt meget vægt på, at vi fik en mere retfærdig ægtefællebeskatning. Der må vi nok indrømme, som jeg også var inde på det under førstebehandlingen, at vi ikke fuldt ud har fået vore synspunkter tilgodeset i henseende til ægtefællebeskatningen, men vi er nået et skridt i den rigtige retning. Det, vi bl.a. har lagt vægten på, var, at familier, hvor kun den ene ægtefælle tjener en indkomst, skulle have en beskatning, der i højere grad ligner den, der gælder for familier med to indkomster. I dag er det jo sådan, at to familier, der tjener den samme indkomst, og hvor den eneste forskel er, at det i den ene familie er én, der har tjent indkomsten, og der i den anden familie har været to om at tjene den samme indkomst, efter det nuværende skattesystem beskattes sådan, at den familie, hvor der kun har været én om at tjene indkomsten, bliver meget hårdere beskattet end den, hvor der har været to om at tjene den samme indkomst. Vi kan altså komme ud for, at to familier, der bor dør om dør med samme indkomst til rådighed, skal betale vidt forskellig skat – afhængigt af, hvordan indkomsten er fordelt mellem ægtefællerne.

Det havde vi gerne set løst, det er ingen hemmelighed, og det har vi flere gange ført frem. Det er ikke blevet helt løst med skattereformen, men udvalgsarbejdet har jo dokumenteret, at vi er kommet et skridt i den rigtige retning. Vi har fået fremlagt tal i skatteudvalget, som tydeligt viser, at der godt nok stadig væk er en forskel i beskatningen af enindkomst- og toindkomstfamilier, og det er stadig væk sådan, at der er en lidt hårdere beskatning af den familie, hvor der kun har været én om at tjene indkomsten, end af den familie, hvor der har været to om at tjene den samme indkomst, men det væsentlige er, at skattereformen vil medføre, at forskelsbehandlingen skattemæssigt bliver mindre. Der vil altså være mindre forskel på skatten mellem de to familier, end der var tidligere, og det er et skridt i den rigtige retning, som vi selvfølgelig hilser med tilfredshed.

Jeg vil slutte af med at sige, at det altså for os er væsentligt her ved andenbehandlingen at konstatere, at hovedlinjerne i skattereformen, som de forelå ved førstebehandlingen, er blevet fastholdt også efter udvalgsbehandlingen. Vi har selvfølgelig ikke med skattereformen fået opfyldt alle vore skatte-

politiske synspunkter – sådan må det være i et stort og bredt forlig – men på en række punkter indeholder skattereformen nogle væsentlige principper, som vi i mange år har kæmpet for at få gennemført.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil lige slå fast, at der med den skattereform, vi nu sætter i søen, ikke på nogen måde er taget skridt til at indføre et splittingsystem. Det er det, venstre hele tiden har talt for, men det har man under ingen omstændigheder indført her.

Det, man har gjort, er, at man har fastholdt retten til at overføre et ubrugt personfradrag. Derudover har man indført et nyt fradrag i den såkaldte 6 pct.s skat, og det har man også givet ret til at overføre, men det kan ikke tages til indtægt for, at man nu har indført den særlige form for sambeskatning, som venstre har gjort sig til talsmand for.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil blot sige til fru Aase Olesen, at vi faktisk er ligeglade med, hvilke midler der bringes i anvendelse for at nå vort mål, blot vi når det. Det mål, vi tilstræber at nå, er en mere ensartet beskatning imellem de to familietyper, og jeg må konstatere, at den skattemæssige forskelsbehandling indsnævres med det regelsæt, der nu foreligger, hvilket vi er tilfredse med. Fru Aase Olesen har fuldstændig ret i, at det ikke nås ved at indføre et splittingsystem, men det nås på en anden måde: det nås ved, at man indfører det særlige fradrag i 6 pct.s skatten, som fru Aase Olesen omtaler, det nås ved, at man fastholder retten til at overføre uudnyttet personfradrag mellem ægtefæller, det nås ved, at man forlænger proportionalstrækket i skattesystemet, og det nås i et vist omfang også ved, at man sænker den marginale beskatning. Disse elementer tilsammen indsnævrer den skattemæssige forskelsbehandling af de to familier, og det er det, der er det væsentlige, ikke hvilket middel der er bragt i anvendelse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):